

Primus

conversione ppter causam prius dictam.
 Propositio ypothetica est illa q̄ ha-
 bet duas ppositiōnes categoricas
 cōiunctas tanq̄ principales ptes sui
 vt hō currit hō mouet. Dicit aut̄ ypothet-
 ica ab ypos qd̄ est iub. z thesis positio. quasi
 suppositio. qz in ea vna ps supponit̄ alteri.
 Propositionū ypotheticarū tres sūt spēs
 scz pditionalis copulatiua z disiunctiua.
 Postq̄ super dēterminatū est de pōne categori-
 ca. que est simplr vna enūciatio. z de q̄ principaliter
 intendit̄ in hoc tractatu. Dicit̄ autor p̄ter dēterminat
 de pōne ypothetica q̄ componit̄ ex pluribz categori-
 ricis. z sequit̄ categorica sicut copositū sua cōponētia
 ipam primo sic distinet̄. Propositio ypothetica est il-
 la que habet duas categoricas tanq̄ ptes principa-
 les sūt cōiunctas p aliq̄ p̄iunctione. vt si homo est
 aial est. ¶ Sciendū est primo q̄ in illo relatiuo illa i
 relligit̄ gen⁹ distinet̄. scz ppositio q̄ habet modū gen⁹
 nis respectu ppositiōis ypothetice z categorice. z totū
 residuū pōit̄ ad differentiā pōis categorice. ¶ Nō
 ibi ponit̄ que habet duas categoricas ad includen-
 dam materiā pōis ypothetice. Dicit̄ em̄ categori-
 ce materialr cōponit̄ ypothetica. Et ponit̄ p̄iunctas
 ad includendū formā totius ypothetice que est esse
 cōiunctiū duaz categoricarū in ter se. Et ponit̄ per
 aliquā cōiunctionē ppter formā p̄is. Sicut em̄ in ca-
 thegorica p̄dicatū z subiectū sūt materia. z copula ē
 forma p̄is. z esse vnitūū seu cōiunctiū p̄dicatū
 cū subiecto est forma tot⁹. Sic in ypothetica due ca-
 thegorice sūt materia. z p̄iunctio ipas vniens ē for-
 ma p̄is. z esse vnitūū duaz categoricarū est forma
 totius zc. ¶ Sciendū est scdo q̄ pōnes ypothetice
 p̄it̄ dici affirmatiue ul̄ negatiue. qz vt dictū est h̄ic
 copulā principale. si ergo illa copula principalis pō-
 nat̄ cū negatiōe. tūc talis ppositio erit negatiua. si au-
 tē ponat̄ sine negatiōe. tūc erit affirmatiua. z p̄is dia q̄
 les. sed nō p̄it̄ dici q̄re. ¶ Lur⁹ rō est. qz q̄teras p̄pōis
 tener se ex pte subiecti sed thēat̄ categorice nō ē ps
 ypothetice nisi t̄m̄ remota z nō p̄iuncta. z a p̄is re/
 motis nō debet fieri denotario q̄re ypothetice non di-
 cunt̄ esse alicū q̄ritatis. ¶ Sciendū tertio q̄ p̄edi-
 cta diffinitio p̄pōis ypothetice pōr̄ dici q̄d̄ditatiua
 s̄m̄ modū. Lur⁹ rō est. qz explicat̄ naturā p̄pōis ypo-
 thetice p̄ gen⁹ z differentiā p̄ materiā z formā. z ita
 cōiunctiua z essentia distinet̄ eodē modo q̄ habet
 essentia. z p̄ eam habet sufficiēt̄ qd̄ sit p̄pō ypotheti-
 ca. Et dicit̄ ypothetica ab ypos qd̄ est sub. z thesis
 positio q̄i suppositiua locutio. qz in vna p̄pōe ypothe-
 tica vna categorica est in potētia ad aliā. ¶ In prima
 quodā modo se habet ad scdam in ordine z in potē-
 tia. q̄re aliquo modo sibi subiectū z hoc maxie in con-
 ditionali. vbi vna sequit̄ ad aliā. ¶ Sciendū q̄ro
 q̄ ppositio ypothetica diuidit̄ p̄ pditionalē copulati-
 uam z disiunctiua. q̄ dicit̄ spēs e⁹ s̄m̄ modū. que di-
 uisio p̄bat̄ sic. qz in om̄i pōne ypothetica cōiungunt̄
 due categorice. vt ergo cōiungunt̄ s̄m̄ vocē r̄is. sic
 est disiunctiua. vt s̄m̄ voces z scara sil. z hoc est dupl̄
 vel illa scara denotant̄ se cōtinere ad inuicē sicut ar re
 cedens ad sū p̄sequēs. z copulans p̄ modū vni⁹. et

sic est pditionalis. vel copulans p̄ modū diuersorū
 z non p̄ modū vnius. z sic est copulatiua. Et p̄ hoc
 p̄is q̄ in cōditionali ponunt̄ due categorice p̄ modū
 vni⁹. qz p̄ modū antecēdēs z p̄sequēs. z qz ibi est
 maior vniō vbi vniunt̄ p̄ modū vni⁹ q̄ in alijs vbi
 vniunt̄ p̄ modū diuersorū. Et adhuc magis vniunt̄
 in copulatiua q̄ in disiunctiua. Ideo cōditionalis p̄-
 cedat̄ copulatiua z disiunctiua. z copulatiua precedit̄
 disiunctiua. Corā p̄dicit̄ arguit̄ primo sic. Idē est
 ppositio z vna ppositio. sed ypothetica nō est vna p̄-
 positio. q̄ male ponit̄ ppositio genus e⁹. Sed sic
 Et duobz entibz in actu nō sit vniū teratū. sed due ca-
 thegorice sūt due p̄pōnes in actu. ergo ypothetica nō
 sit ex duabz categoricis. Tercio sic. hoc est ypothe-
 tica scz. currit qui mouet. z t̄m̄ ibi nō est cōtinēno vni-
 ens illas duas categoricas. q̄ p̄tra diffinitōes p̄pōis
 rionis ypothetice. Quarto sic. Aliqua est p̄pō
 rberica causalis vt qz sol placet dies est. z alia p̄pōitio
 localis. vt vbi for. currit plac. mouet. z alia p̄pōitio
 for. studet q̄ pla. legit. z t̄m̄ ille spēs nō ponit̄ in diuisi-
 sione p̄pōis ypothetice. q̄ ipsa ē insufficientis. Qu-
 to sic. Eadē est ppositio copulatiua z disiunctiua vt
 fortes currit z plato disputat. vel cicerō mouet. q̄m̄
 bra diuisiōis coincidit̄. z p̄ p̄sequēs est mala diuisio
 Ad primū dicit̄ q̄ h̄ p̄pō ypothetica sit nō vna s̄m̄
 pliciter. est t̄m̄ vna p̄iunctio. z sic caput vnitatē a cō-
 iunctione vniens duas categoricas. Ad scdm
 dicit̄ q̄ h̄ ex duobz entibz in actu inq̄tū in actu sunt
 nō sit teratū in e⁹ ipis inq̄tū vniū est in potētia ad al-
 terū. b̄i sit teratū in actu. vñ in p̄pōne ypothetica vna
 categorica est in potētia ad aliā. quare ex eis b̄i pō
 fieri teratū. Et licet categorica s̄m̄ eius p̄pōitū actū q̄
 est vniō p̄dicatū z subiecti sit in ypothetica. Sed in
 ille p̄pōis actus nō est sibi vltimus actus. sed ponit̄
 sub actu totius ypothetice. Ideo nō dicit̄ ibi esse sub
 p̄pōia forma tanq̄ sub vltima. qz eius forma habet
 se p̄ modū potētie ad formā tot⁹ ypothetice. Ad
 tertū dicit̄ q̄ licet in illa ppositio nō sit p̄iunctio. ex
 plicite est t̄m̄ bene cōiunctio implicite. z implicat̄ in h̄ re
 latiuo qui qd̄ t̄m̄ valeret ille. Ideo sensus est. for-
 tes currit z ille mouet. Et s̄m̄ modo d̄r̄ alijs. vt for-
 tes est tantus q̄tus est plato. iohānes est talis quaz
 lis est petrus. fortes est alicui q̄ritatis. z illius ē pla-
 to zc. Ad quartū dicit̄ q̄ ille spēs ypothetice
 p̄iunct̄ sub alijs tribz tanq̄ species inferiores. ideo
 nō oportet eas enumerari inter illas. Unde causalis
 p̄iunct̄ sub cōditionali. Et p̄pōis z localis sub copu-
 latiua. qz cū dicit̄ fortes currit quando plato dispu-
 tat. Sensus est fortes currit in aliq̄ pte. z in eodē
 plato disputat. S̄m̄ ille cū dicit̄ vbi for. currit ibi
 plato disputat. Sensus est. for. currit in aliquo loco. z
 in eodē loco plato disputat. z sic in vtracq̄ rep̄it̄ copu-
 latiua. Ad q̄m̄ dicit̄ q̄ licet in eadem pōne ypo-
 thetica materialr continēat̄ copulatiua z disiunctiua.
 non t̄m̄ formaliter s̄m̄ q̄ in ipsa possunt̄ capi diuerse
 cōiunctiones p̄ copula. quia si ē caput p̄ copula p̄is
 cipal. ipsa est solum copulatiua. si aut̄ p̄. vel ipsa est
 solum disiunctiua. quare est vnius speciei solum et
 non diuersarum zc.

Conditionalis est illa in qua coniunguntur
 due ppositiōnes categorice mediane